

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 5. Christus est nobis omnia. Ex Veteri. Novo. Patribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

§. V.

*Christus est nobis omnia.**Ex Veteri, Novo, & Patri-
bus.*

Super unum montium. Gen. 22. 2. Iste mons est Charitas; super quem totum negotium Incarnationis, Prædicationis, Passionis, consummatum est. Hugo Card. hic.

Dilectus meus mihi. Cant. 2. 16. Dilectus meus est mihi Deus, & omnia; & ego illi subdita sum per omnia. Ille meus sponsus, & ego ejus sponsa; ille Pastor, ego filia; ille Pastor, ego ovis. de Ponte hic Exh. 36. §. 3.

Quam pulchri sunt super montes, pedes annuntiantis, & prædicantis, pacem. Il.

52. 7. Arab. *quam pulcher est, qui annuntiat pacem.* Alexandr. *quam decori, vel clari sunt pedes eorum, qui annuntiant bonum, & salutem.* Leo Castrus ex Prop. & Euseb. verit. prædicantis Jesum; accedit Orig. in c. 10. Rom. v. 15. qui per bonum accipit Jesum: annuntiantis Jesum; & addit: nec miretur quicquam, si nomine bonorum numero multitudinis exposuerimus, annuntiantis Jesum: facile enim intelliges, quomodo multa bona sit Jesus. Vita bonum est, Jesus est vita. Resurrectio bona &c. lux Mundi, Veritas, Via, Sapientia; thesaurus denique bonorum omnium est Jesus. Corn. hic.

Ex denario diurno. Matth. 20. 2. Fit Christus paterfamilias, vinea, denarius, ad hominum salutem. Cyrill. Jerof. Cat. 10. unicuique varius fit Salvator ad utilitatem: qui enim indigent recreatione, & lætitiâ; illis fit vinea: qui opus habent, ut ingrediantur; his constituitur ostium. Et qui cuperent offerre orationes; illis fit Mediator, Summusque Sacerdos. Rursum habentibus peccata fit ovis, ut pro ipsis mactetur. Et omnibus fit omnia. S. Aug. conc. 1. ad l. 38. hoc aurum, quod est, non potest tibi esse argentum: quod vinum est, non potest tibi esse panis: quod tibi lux est, non potest tibi esse potus. Deus tuus, Salvator tuus, totum tibi erit. Manducabis eum, nè eurias; bibes eum, nè sitias; illuminaberis ab illo, nè sis cæcus; fulcietis ab eo, nè deficias. *Apud te est fons vita, & in lumine tuo videbimus lumen.* Pl. 35. 10. Elcob. 1. 6. Chr. par observ. 5. Christus ovis propter Incarnationem, Pastor propter benignitatem Deitatis. Quamvis multe sint appellationes, sed unum tamen subjectum: unicuique autem varius fit Salvator ad utilitatem &c. tanquam optimus Medicus, & Doctor compatiens, accommodat se ad infirmitates nostras. S. Cyrill. Jeroful. super. cit.

Omnia Christus est nobis. Si vulnus curare desideras, medicus est; si febris æstus, fons est; si gravaris iniquitate, justitia est: si auxilio indiges, virtus est; si mortem times, vita est; si cœlum desideras, via est; si tenebras fugis, lux est; si cibum quæris, alimentum est. S. Ambr. 1. 3. de Virg. ante finem.

Omnia propter te Christus. Lapis propter te,

ut tu ædificeris; mons propter te, ut tu ascendas. Ideo inclinavit cœlum, ut tu esses vicinior; ideo surrexit in verticem montis, ut te elevarer. Id. in Pl. 41.

Repellis nos à te? da nobis alterum te. Ad quem ibimus, si te relinquamus? S. Aug. tr. 27. in Jo.

Ipsæ erant eis omnia; neque cœlum ante desiderium ducebant, tu mihi cuncta illa. S. Chrysost. hom. 48. ad populum.

Quid quæris, quod in illo non invenias? si ægrotus es, medicus est; si exulas, dux est; si desolatus es, Rex est; si impugnaris, pugil est; si sitis, potus est; si alges, vestimentum est; si tristis, gaudium est; si obtenebraris, lux est; si orphanus, Pater est, sapientissimus est, omnia sine fine gubernans. S. Bernard. de Pass. Dom. c. 22.

Bonus pastor, qui animam suam dat pro ovibus suis. Animam pro illis, carnem illis: illam in pretium, istam in cibum. Res mira! ipse pastor, ipse pascua est, ipse Redemptio. Idem serm. 31. in Cant.

Non serviam, inquit homo Creatori. Ego igitur serviam tibi, inquit Creator homini: tu recumbe, ego ministrabo, ego tibi pedes lavabo. Tu quiesce, ego languores tuos feram, infirmitates portabo; utere me, ut libet in omni necessitate tua; non modò ut servò tuò, sed etiam ut jumento tuò, ut peculio tuò. Si saugatus, aut omeratus es, ego te, & onus tuum, feram; si esuris, aut sitis, & ad manum forte nihil melius habes; ecce ego paratus immolari, ut carnes meas comedas, & sanguinem bibas. Si in captivitatem ductus es, ecce ego. Vende me; teque pretio mei, vel me ipso pretio redime. Si infirmari, & mori times, ego moriar pro te; ut de sanguine meo tibi conficiam medicamenta vitæ. Guarrie. f. 1. de rem. palm.

Tibi rex, tibi sacerdos, tibi pastor, tibi sacrificiū, tibi ovis, tibi agnus, tibi totum factus est, qui recepat totum. Et, qui sibi nunquam, tibi toties immutatur: propter te varias monstratur in formas, qui manet unica Majestatis suæ in forma. S. Chrysost. f. 23.

§. VI.

Christus est Lumen nostrum.

Erit in novissimis diebus preparatus mons Domini. Il. 2. 2. Tabor interpretatur lumen adveniens, ait V. Beda. Unde verò hoc lumen advenit? ab illo scilicet, qui illuminat omnem hominem venientem in hunc Mundum. Jo. 1. 9. quod est lumen, quod neque ab alio accenderetur, neque unquam extingueretur. Arcones hic Expofit. vaticinii secundi.

Lumen ad revelationem gentium. Luc. 2. 32. Lumen illuminans positum est ante conspectus hominum; ut, si non recte ambulatur, non adscribatur Lumen, sed errare volentem ad splendorem ejus. Sim. Cassi. 1. 2. advertite lumen in lucerna testæ, solem in nube, Deum in homine, in luteo vaseculo carnis nostræ splendorem gloriæ, candoremque Lucis æternæ. Guarrie. serm. 2. in Epiph.